

[Stavad]

Jeg mener faktisk, at mange af vore virksomheder og mange af vore selvstændigt erhvervsdrivende har meget store problemer, og det er også Folketingets forpligtelse at prøve på at skabe rammer, så de kan blive løst.

Jeg har ikke noget som helst ærinde i retning af hverken at hænge nogle virksomheder ud eller på anden måde at stille dem i et dårligt lys. Tværtimod sagde jeg: Vi har gennemført en lang række ordninger, som skal hjælpe dansk erhvervsliv til at have de bedst mulige rammer for at kunne producere, for at kunne udvikle sig og for at lave aktivitet, og det har vi været enige i. Det er få af de ordninger, vi har stemt imod, og vi er slet ikke utilfredse med, at vi har medvirket til dem; men vi vil bare ikke være med, når man går ud over den streg.

Jeg beder altså om, at man ikke lægger mig noget i munden, som jeg ikke har sagt. Vi vil ikke være med til at forhindre investeringer. Vi vil ikke være med til at bygge nye maskiner op, som kan bruges til spekulation – ikke af de almindelige, ordentlige selvstændige erhvervsdrivende og virksomheder. Men kan jo kalde sig selvstændig erhvervsdrivende og abonnere på de ordninger, næsten som det passer én, og derfor bliver de ordninger til gavn for fuserasterne, som ødelægger mulighederne for de ordentlige virksomheder. Derfor er det også vores forpligtelse, når vi laver rammerne, at lave dem på en måde, så det er dem, som vi målretter rammerne til, der får gavn af dem, og ikke alle mulige andre.

Jens Thoft (SF):

Nu er det jo let at være bagklog, men jeg kan ikke undlade at sige, at havde Tinget vedtaget det forslag om en katastrofefond, som SF fremsatte for 3-4 år siden, så havde denne manøvre – skinmanøvre er et rigtigere udtryk – overhovedet ikke været nødvendig; men det er jo den slags, man aldrig får cadeau for.

Det er svært at komme efter hr. Stavads sønderlemmende kritik. Jeg kan kun sige, at jeg i ét og alt er enig med ham.

Forudsætningen for lov om overskydende virksomhedsskat er den samme, som da man i sin tid nedsatte virksomhedsskatten fra 50 pct. til 34 pct.: at den udelukkende rammer dem, der har tjent så meget, at de ikke har haft mulighed for at nå at bruge det hele. Forudsætningen er jo en positiv opsparingskonto, og det har de tørkeramte landmænd ikke.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren – og vi må forvente, at han er i stand til at svare på det spørgsmål, når sagen nu handler om tørkeramte landmænd, og når det nu er begrundelsen: Hvor mange tørkeramte landmænd har overhovedet positiv opsparingskonto? Så kan vi få tallet på bordet; jeg vil skyde på, at det er under 10. Det er nemlig ikke de tørkeramte landmænd, der kan bruge denne her regel, fordi den forudsætter positiv opsparingskonto.

Jeg vil gerne støtte de tørkeramte landmænd, men ikke alle mulige andre fidusmagere. Dette forslag vil højst komme en enkelt revisor eller en advokat med meget store tab til gavn, og jeg synes ikke, der er nogen speciel grund til at række sådanne grupper en krykke-stok begrundet i landbrugets dårlige høst. Så må man begrunde det i bøvlet i den finansielle sektor eller i, hvor synd det er for dem, der fik penge i klemme, da Nordisk Fjer krakkede, og da Hafnia krakkede. Så må man begrunde det i det, men ikke i landbrugets dårlige høst, for det er en dårlig undskyldning.

Og så kan jeg ikke lade være med at sige, når vi nu drøfter virksomhedsordningen: Ministeren har lovet os en forenkling af virksomhedsordningen med kapitalafkastberegningssprincippet, og det støtter jeg, men hvorfor er det ikke kommet? Jeg har fortvivlet kigget i min boks for at finde forslaget. I stedet for kommer ministeren med endnu en komplikation i et kompliceret system, som han i øvrigt rejser land og rige rundt og siger han vil forenkle.

Jeg tror, årsagen til, at forenklingen trækker ud, er, at ministeren ser verden gennem et staldvindue – det har jeg sagt før – og når denne sag trækker ud, så er det, fordi kapitalafkastprincippet forudsætter, at der regnskabsmæssigt er positiv kapital i virksomheden, og det har landbruget ikke. Bygningerne er vurderet for lavt, maskinerne er købt på forlods afskrivning, varelagre og besætninger ansættes fuldstændig urealistisk lavt, og derfor kan landbruget ikke have den store fornøjelse af et kapitalafkastprincip. Derfor gider ministeren ikke gøre noget ved den sag, som der er skrigende brug for. Jeg har været modstander – SF har altid været modstander – af de carry back-regler, som L 25 er udtryk for, og det vil vi fortsat være.

Når det drejer sig om investeringsfondsfor-slaget, så går det jo altså ud på, at det rentetil-